

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoKR/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118208211
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eugen Palášthy
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:4118208211.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eugena Palášthya a členiek senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v právnej veci navrhovateľa - veriteľa: Van Merksteijn Steel Netherlands B.V., RSIN: 803 635 205, so sídlom Bedrijvenpark Twente 237, 7602 KJ Almelo, Holandské kráľovstvo, zast: MAREK PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mudroňova 51, 811 03 Bratislava, IČO: 47 960 264 a Artner Legal s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mandľová 69, 851 10 Bratislava, IČO: 50 313 576, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: HVM, s.r.o., so sídlom Mierová 21, 941 11 Palárikovo, IČO: 36 842 222, práv. zast.: JUDr. Martin Bezák, PhD., advokát, Klincová 15, 821 08 Bratislava, na odvolanie navrhovateľa - veriteľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.11.2018, vydané v konaní pod č.k. 31K/16/2018-138, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolaniami napadnuté uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 12.11.2018, vydané v konaní pod č.k. 31K/16/2018-138, potvrdzuje.

II. Odvolací súd dlžníkovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Nitra, vydané v konaní pod č.k. 31K/16/2018-138, bolo rozhodnuté, že konkurzné konanie voči dlžníkovi sa zastavuje pre osvedčenie platobnej schopnosti dlžníka.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že navrhovateľ - veriteľ doručil súdu dňa 11.07.2018 návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok uvedeného dlžníka, titulom evidencie pohľadávky spolu celkom vo výške 4.120.000,- Eur. Navrhovateľ označil aj ďalšieho veriteľa dlžníka s pohľadávkou v sume 1.727.500,- Eur, pričom všetky označené pohľadávky sú viac ako 30 dní po lehote ich splatnosti. K návrhu pripojil výpisy z Obchodného registra, ako aj faktúry vystavené navrhovateľom, Dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 27.01.2011, výpisy z bankového účtu navrhovateľa, predžalobnú výzvu zo dňa 25.05.2018, stanovisko dlžníka zo dňa 13.06.2018, časť účtovnej závierky, potvrdenie nezávislého audítora zo dňa 13.02.2018, výpis z LV č. XXXX k.ú. C., potvrdenie uskutočnenia prevodu 1.500,- Eur ako preddavku na úhradu odmeny a nákladov predbežného správcu. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 24.07.2018 začal konkurzné konanie na majetok dlžníka a uznesením zo dňa 02.08.2018 vyzval dlžníka na vyjadrenie k návrhu, ako aj osvedčenia platobnej schopnosti. Dlžník písomným podaním doručeným súdu dňa 03.09.2018 uviedol, že prvou pohľadávkou navrhovateľa má byť pohľadávka zo Zmluvy o pôžičke vo výške 4.120.000,- Eur, druhou pohľadávkou má byť pohľadávka voči spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V., titulom pôžičky v sume 1.727.500,- Eur. Dlžník má za to, že návrh je iniciatívou spoločnosti, ktorá sa rozhodla riešiť spor medzi spoločníkmi dlžníka o ďalšej budúcnosti dlžníka. Je neprípustné, aby spoločník spoločnosti riešil spor s iným spoločníkom formou podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Poukazuje na to, že v danom prípade malo ísť o pohľadávky, ktorých účelom bolo financovanie podnikateľskej činnosti dlžníka, pričom malo byť dohodnuté, že sa budú uspokojovať v závislosti od výsledkov podnikania. Časť pohľadávky vo výške 900 tis. Eur bola v spoločnosti dlžníka účtovaná ako kapitálový vklad spoločníka v roku 2008. Až po doručení listu dňa

25.05.2018 dlžník zistil, že táto spoločnosť má záujem o vrátenie celej tejto čiastky. Podstatná časť pohľadávky navrhovateľa bola započítavaná s pohľadávkami, ktoré evidoval voči navrhovateľovi dlžník. Išlo predovšetkým o pohľadávky titulom ceny za dodaný tovar, ale aj o pohľadávky, ktoré nadobudol dlžník na základe zmlúv o postúpení pohľadávok. Dlžník v súčasnosti eviduje pohľadávku navrhovateľa iba vo výške 515.568,59 Eur, vo zvyšnej časti ju považuje za splatenú. Nemá záväzky po lehote splatnosti, ktoré by nebol schopný uhradiť. Vo vzťahu k výzve na zaplatenie zo dňa 25.05.2018 dlžník uviedol, že prebiehajú rokovania medzi spoločníkmi spoločnosti dlžníka. Považuje ich za pohľadávky voči spriazneným osobám, pričom ide o podriadené pohľadávky, na ktoré sa nemá prihladať. Dlžník ďalej uviedol, že ku dňu 31.07.2018 eviduje záväzky, s ktorými bol 30 dní v omeškaní, a to voči spoločnosti RIVA Stahl GmbH, Nemecko, záväzok voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov s aktuálnou výškou ku dňu 31.07.2018 vo výške 5.556,62 Eur a záväzok voči spoločnosti Van Merksteijn Steel Holding B.V. ako spoločníkovi dlžníka titulom pôžičky vo výške 1.727.500,- Eur splatné na základe výzvy zo dňa 25.05.2018. Dlžník ďalej uviedol, že ku dňu 31.07.2018 mal zriadený jediný účet vo VÚB so zostatkom 14.022,26 Eur a stav v pokladni ku dňu 31.07.2018 eviduje vo výške 417,79 Eur. Doplneným podaním dlžníka, doručeným súdu dňa 25.09.2018 skonštatoval, že koriguje výšku vrátenia istiny pôžičky. V rokoch 2011 a 2012 došlo k čiastočnému splateniu pohľadávky dlžníkom, čím došlo k zníženiu jej výšky. K dohode o preklasifikovaní právneho titulu záväzku z nároku na zaplatenie kúpnej ceny za dodané stroje v sume 3 mil. Eur, dlžník uviedol že ju považuje za absolútne neplatný právny úkon. Návrh na vyhlásenie konkurzu nemá náležitosti podľa ust. § 12 ods. 2 písm. c/ ZKR. Navrhovateľ dlžníkovi nikdy pôžičku neposkytol, a preto nemôže byť účtovaná ako pohľadávka. V potvrdení audítora absentuje výroková časť, ktorá by určila, že pohľadávka má doložený právny dôvod vzniku podľa ZKR. Považuje za nepochybné, že v prípade zmluvy o pôžičke v rozsahu 3.160.000,- Eur ide o absolútne neplatný právny úkon. Navrhovateľ tak nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Z dôvodu opatrnosti namieta premlčanie. Vo veci časti uplatnenej pohľadávky v sume 960.000,- Eur titulom kúpnej ceny za dodanie stroja v roku 2013 dlžník uviedol, že nemá vedomosť o dohode o splátkach vo výške 62.500,- Eur na 3 mesiace, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že faktúra na celú časť bola vystavená so platnosťou dňom 27.07.2013. Túto pohľadávku považuje za premlčanú. Vo vzťahu k ďalšej pohľadávke titulom Zmluvy o pôžičke vo výške 1.727.500,- Eur dlžník uviedol, že zo žiadneho dokladu predloženého navrhovateľom nevyplýva právny dôvod poskytnutých prostriedkov. Ide o kapitálový vklad, čo preukazuje zápisnica z valného zhromaždenia zo dňa 10.06.2008. Tieto finančné prostriedky, preto nikdy neboli považované za pôžičku, ako tvrdí navrhovateľ. Namieta premlčanie, ktoré malo nastať najneskôr dňom 31.12.2012. Časť záväzku dlžníka tvrdeného navrhovateľom v sume 97.500,- Eur, dlžník považuje za nepreukázaný v celom rozsahu. Obe pohľadávky označené v návrhu sú nevymáhateľné, titulom ich neexistencie, alebo ich premlčania. Zároveň dlžník súdu oznámil, že uhradil všetky splatné záväzky voči veriteľovi - Slovenská kancelária poisťovateľov, ako aj iným veriteľom. Zároveň dlžník uviedol, že má majetok v hodnote prevyšujúcej sumu jeho jediného záväzku po lehote splatnosti (suma 379.948,72 Eur), a to najmä nehnuteľný majetok, pozemky, stavbu v k.ú. C. zapísané na LV č. XXXX, z čoho vyplýva, že nie je v úpadku. Nakoľko spochybnil všetky pohľadávky navrhovateľa, poukazuje na to, že sú splnené dôvody pre zamietnutie návrhu. Navrhovateľ sa k predmetným podaniam dlžníka písomne vyjadril podaním, ktoré doručil súdu dňa 31.10.2018, v ktorom opätovne poukázal na skutočnosť, že sám dlžník v liste zo dňa 13.06.2018 potvrdzuje existenciu pohľadávok, a to nie len voči navrhovateľovi, ale aj voči iným veriteľom, nakoľko konštatuje, že bude nútený v prípade neodloženia splatnosti pohľadávok, podať návrh na konkurz sám. Odmietol aj neopodstatnené námietky k potvrdeniu audítora. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 3 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ust. § 11 ods. 1, ods. 3, ust. § 12 ods. 1, ods. 25, ust. § 19 ods. 1 písm. c/, ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj podľa ust. § 323 ods. 1, ods. 2 ObchZ., ako aj podľa ust. § 1. Ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 vyhl. MS SR č. 643/2005 Z.z. zistil, že nemožno prihladať na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť. Vo vzťahu k uznaniu záväzku jednostranným právnym úkonom súd prvej inštancie uviedol, že musí mať náležitosti podľa ust. § 323 ods. 1, ako aj podľa ust. § 407 ods. 1, ods. 3 ObchZ. Vo vzťahu k dohode o pôžičke súd prvej inštancie poukázal na ust. § 657 ObčZ. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za to, že dlžník osvedčil spornosť pohľadávky navrhovateľa, ako aj ďalšieho ním označeného veriteľa, a to s poukazom na závery, tak ako sú uvedené v bode 38 až 50 odôvodnenia uznesenia zo dňa 12.11.2018. Nakoľko bola osvedčená spornosť pohľadávok, bol daný dôvodný postup podľa ust. § 19 ods. 1 písm. c/ ZKR pre zastavenie konania. Vo vzťahu k pluralite veriteľov súd prvej inštancie uviedol, že nemá preukázanú pluralitu veriteľov dlžníka, keďže podľa nerozporovaného vyjadrenia dlžníka existuje iba jediný veriteľ dlžníka, ktorým je spoločnosť RIVA Stahl GmbH. Na takto zistenom a uvedenom skutkovom základe, preto súd prvej inštancie vydal uznesenie o zastavení konania pre osvedčenie platobnej schopnosti dlžníka.

3. Proti uzneseniu Okresného súdu Nitra bolo podané odvolanie navrhovateľa - veriteľa dňa 30.11.2018 prostredníctvom Esch (č.l. 159-172). V odvolaní navrhovateľ - veriteľ uvádza, že odvolanie podáva v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Dlžník podľa názoru odvolateľa uznal pohľadávky navrhovateľa (aj keď nie v celom rozsahu), ako aj uznal pohľadávku druhého navrhovateľom označeného veriteľa dlžníka VM Holding. Dlžník v priebehu konkurzného konania sám súdu oznámil že pohľadávky navrhovateľa, ako aj spoločnosti VM Holding eviduje medzi svojimi záväzkami po lehote splatnosti. Právne úkony, na základe ktorých vznikli predmetné pohľadávky nie sú premlčané, vznikli platne, a preto je daná pluralita veriteľov dlžníka. Vo vzťahu k uznaniu pohľadávky, poukazuje na ust. § 323 ods. 1 ObchZ, pričom uvádza, že nie je nutné výslovne uviesť slová „uznávame“, ale postačuje ak z kontextu vyjadrenia vyplýva uznanie nároku. Poukazuje na poslednú predžalobnú výzvu navrhovateľa zo dňa 25.05.2018, ako aj predžalobnú výzvu spoločnosti VM Holding zo dňa 25.05.2018, ako aj list dlžníka zo dňa 13.06.2018. Súd prvej inštancie preto podľa jeho názoru vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci ak uviedol, že nie je daná aktívna legitímácia navrhovateľa z dôvodu spornosti jeho pohľadávky, ako aj z dôvodu, že všetky navrhovateľom označené pohľadávky sú sporné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľné, čím je naplnený odvolací dôvod aj podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/. Poukazuje v odvolaní, že dlžník sám konkurznému súdu oznámil existenciu záväzkov, a to najskôr v jeho vyjadrení zo dňa 30.08.2018, ako aj neskôr v Zozname peňažných záväzkov, s ktorými bol dlžník v omeškaní 30 dní ku dňu začatia konkurzného konania. Tento zoznam dlžník predložil súdu podľa ust. § 19 ods. 1 písm. a/ ZKR. Zároveň poukazuje na to, že pohľadávky navrhovateľa, ako aj spoločnosti VM Holding vznikli platne a sú nesporné. V konaní pred súdom prvej inštancie dlžník nikdy nenamietal, že mu navrhovateľ v rokoch 2009 a 2013 dodal strojné zariadenia v celkovej sume 3.135.214,57 Eur a že dlžník túto cenu uhradil len čiastočne, pričom zostatok dlžnej sumy predstavoval výšku 3 mil. Eur. V konaní však súd nedôvodne uznal argumentáciu dlžníka o údajnej neplatnosti zmluvy o pôžičke. Poukazuje na odbornú právnu literatúru v otázke posúdenia pôžičky, kde sa umožňuje aj tzv. nepriame odovzdanie predmetu pôžičky. Poukazuje zároveň na ust. § 323 ods. 2 ObchZ a ust. § 407 ods. 2 ObchZ, ako aj ust. § 402 ObchZ. Nakoľko premlčacia doba dňom 11.07.2018, kedy bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu ešte neuplynula, nie sú pohľadávky navrhovateľa voči dlžníkovi premlčané a súd prvej inštancie je povinný na ne prihliadať, ako nesporné. Vo vzťahu k pohľadávke ďalšieho veriteľa, a to spoločnosti VM Holding odvolateľ uviedol, že dlžník uznal tieto pohľadávky listom zo dňa 13.06.2018. Poukázal aj na ust. § 323 ods. 1 ObchZ, pričom v odvolaní cituje niektoré časti listu dlžníka zo dňa 13.06.2018 zaslaného spoločnosti VM Holding, ako veriteľovi dlžníka. Zároveň poukazuje na ust. § 657 ObčZ a považuje za zrejmé, že dátum splatnosti pôžičky nemusí byť v uznaní záväzku dlžníkom presne špecifikovaný. Zároveň uvádza, že dlžník v konaní nenamietal, že sa vo svojom liste nevyjadroval k pôžičke, ktorú v návrhu na vyhlásenie konkurzu označil navrhovateľ. Vo vzťahu k pôžičke v sume 900 tis. Eur navrhovateľ poukazuje na to, že súd prvej inštancie bez dôvodu akceptoval tvrdenie dlžníka o tom, že ide o kapitálový vklad do spoločnosti. Zároveň odvolateľ nepovažuje za vecne správny záver súdu prvej inštancie o tom, že zo strany dlžníka má ísť o taký prejav vôle, ktorý smeruje k uznaniu záväzku. Týmto ide o nesprávne právne posúdenie veci, čím je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Na takto uvedených dôvodoch odvolania žiada odvolací súd, aby podľa ust. § 388 CSP zmenil rozhodnutie tak, že vyhlási konkurz na majetok označeného dlžníka, alebo podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ alebo c/ CSP vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadal zaviazat' dlžníka povinnosťou náhrady trov konania. K odvolaniu doložil listiny tak, ako sú založené na č.l. 165-172 spisu.

4. Súd prvej inštancie zaslal právnomu zástupcovi dlžníka na vyjadrenie odvolanie navrhovateľa - veriteľa. Dlžník prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil do podateľne súdu prvej inštancie dňa 09.01.2019 vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa. Vo vyjadrení, tak ako je založené na č.l. 184-192, uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami, ktoré sú obsahom odvolania, rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, riadne odôvodnené. Ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je daná aktívna legitímácia navrhovateľa z dôvodu spornosti, sú splnené preto všetky podmienky pre zastavenie konkurzného konania. Dlžník má za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie presvedčivo a logicky zdôvodnil. Vo vzťahu k záväzku Van Merksteijn Steel Holding B.V. (ďalej len“ VMSH“) dlžník uvádza, že ak tento záväzok vznikol, je v celom rozsahu premlčaný, pričom poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 174/2016, 1Cdo 25/2003, 1Cdo 148/2004, ako aj R28/1984, ktoré potvrdzujú, že pri záväzkoch, pri ktorých nebola dohodnutá splatnosť, začína premlčacia doba plynúť dňom, nasledujúcim po vzniku záväzku. Dlžník zároveň rozporuje závery odvolateľa, vo vzťahu k oznámeniu existencie záväzkov. Vo vzťahu k Zmluve o pôžičke poukazuje na ustálenú judikatúru NS SR, podľa ktorej je Zmluva o pôžičke

neformálnou, ale reálnou zmluvou, ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, a to buď hotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou, t.j. z ruky do ruky (rozhodnutie NS SR v konaní vedenom pod sp. zn. 8Cdo/208/2016). Poukazuje na ust. § 402 ods. 2 ObchZ, pričom uvádza, že nemohlo dôjsť k uznaniu záväzkov z jeho strany, nakoľko nie je možné uznať neexistujúci záväzok. Má za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bola dostatočným spôsobom osvedčená spornosť pohľadávky navrhovateľa (námietky neexistencie záväzku alebo premlčania) a taktiež spornosť pohľadávky spoločnosti VMSH (námietka neexistencie časti záväzku, ktorý bol vložený do spoločnosti ako kapitálový vklad a námietka premlčania zvyšnej časti pohľadávky). Nakoľko bola osvedčená spornosť pohľadávok, je zastavenie konkurzného konania vecne správne. Zároveň dlžník uvádza, že navrhovateľ podal proti nemu žalobu, ktorou sa domáha zaplataenia tej istej pohľadávky v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky, ktorá bola podaná dňa 19.07.2018, pričom ide o zaplataenie 4.120.000,- Eur. Rovnako uvádza, že aj spoločnosť VMSH podala proti nemu žalobu, ktorou sa domáha tej istej pohľadávky, ktorú navrhovateľ označil ako druhú pohľadávku, a to na Okresnom súde Nové Zámky dňa 19.07.2018 o zaplataenie 1.727.500,- Eur. K vyjadreniu doloží fotokópie žalôb, tak ako sú založené na č.l. 175-183 spisu a žiada, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu a zaviazal k náhrade trov konania.

5. Súd prvej inštancie zaslal na vyjadrenie právneho zástupcovi navrhovateľa - veriteľa vyjadrenie dlžníka k odvolaniu doručené súdu prvej inštancie dňa 09.01.2019. Dlžník dňa 25.01.2019 doručil do podateľne súdu prvej inštancie prostredníctvom Esch vyjadrenie k vyjadreniu dlžníka k odvolaniu zo dňa 08.01.2019. Vo vyjadrení, tak ako je založené na č.l. 195-197, navrhovateľ - veriteľ uvádza, že odkazuje na svoju právnu argumentáciu obsiahnutú v odvolaní, ako aj to, že pohľadávky spoločnosti VM Holding voči dlžníkovi existujú a nie sú premlčané. Poukazuje na to, že tvrdenie dlžníka, že eviduje pohľadávky, resp. záväzky vo svojom účtovníctve, ešte neznamená, že tento záväzok vznikol, existuje a je vymáhateľný, nemá žiaden právny význam s poukazom na hodnovernosť vedenia účtovníctva, pričom má za to, že je naplnená skutková podstata trestného činu podľa ust. § 259 a ust. § 260 Trestného zákona. Má za to, že takáto obrana dlžníka právne neobstoí, a to aj s poukazom na to, že dlžník súdu predložil Zoznam peňažných záväzkov podľa ust. § 19 ods. 1 písm. a/ ZKR, pričom bol poučený, že ak tak neučiní, dopustí sa konania marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania podľa ust. § 242 a ust. § 243 Trestného zákona. Navrhovateľ zastáva názor, že dlžníkom predložený zoznam záväzkov je pre konkurzné konanie zásadným dokumentom, a to má tvoriť základ pre rozhodnutie súdu. Súd prvej inštancie preto nepostupoval vecne správne v súlade so zak. č. 7/2005 Z.z. ZKR. Vo vzťahu k platnému uzavretiu Zmluvy o pôžičke, dlžník ju až do septembra 2018 žiadnym spôsobom nenamietal, naopak listom zo dňa 13.06.2018 túto pôžičku aj uznal. Nie je preto možné, ani pôvodné konštatovať spornosť pohľadávok navrhovateľa a ním uvedeného ďalšieho veriteľa dlžníka spoločnosť VM Holding. Opätovne poukazuje na list zo dňa 13.06.2018, ktorým dlžník uznal vyššie uvedené pohľadávky. Podanie žalôb o zaplataenie, a to zo strany navrhovateľa, ako aj spoločnosti VM Holding proti dlžníkovi preto nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť konkurzné konanie a ani nepotvrduje spornosť týchto pohľadávok. Je právom navrhovateľa, ďalšieho veriteľa, aby z opatrnosti uplatňovali svoje pohľadávky súbežne v rôznych konaniach, ktoré pripúšťa slovenský právny poriadok. Žiada, aby odvolací súd podľa ust. § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 12.11.2018 a vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, resp. podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ alebo c/ CSP rozhodnutie zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a zaviazal dlžníka povinnosťou nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

6. Súd prvej inštancie zaslal vyjadrenie k odvolaniu právneho zástupcovi dlžníka listom zo dňa 28.01.2019, ktorý dňa 05.02.2019 doručil v mene dlžníka vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 25.01.2019. Vo vyjadrení konštatuje, že navrhovateľ neuviedol žiadne skutočnosti alebo argumenty, ktoré by spochybnili správnosť vydaného rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ohradzuje sa voči záverom navrhovateľa a nesprávne a účelovo interpretuje tvrdenia dlžníka. Dlžník nikdy netvrdil, že sa dištancuje od svojho účtovníctva, uviedol len, že to, že záväzok eviduje ešte bez ďalšieho neznamená, že tento záväzok vznikol na základe platného a účinného právneho titulu a že je súdne vymáhateľný. Povinnosťou podnikateľa je evidovať v účtovníctve aj sporné záväzky, inými slovami, zápis záväzku v účtovníctve podnikateľa nemá účinky uznania tohto záväzku, teda uznania jeho nespornosti a vymáhateľnosti. Vo vzťahu k zoznamu záväzkov, ktorý bol predložený dlžníkom súdu prvej inštancie v rámci konkurzného konania, nemá to účinky uznania záväzku. Má za to, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal so všetkými otázkami, najmä neplatnosti predmetnej zmluvy o pôžičke, uznania záväzku listom zo dňa 13.06.2018 a premlčania predmetných pohľadávok. Dlžník je toho názoru, že v konaní bola jednoznačne preukázaná spornosť pohľadávok, a to navrhovateľa a ďalšieho ním

označeného veriteľa aj s poukazom na prebiehajúce sporové konania titulom podaných žalôb na Okresnom súde Nové Zámky. Žiada, aby odvolací súd odvolaniu nevyhovel a potvrdil rozhodnutie ako vecne správne.

7. Súd prvej inštancie listom zo dňa 05.02.2019 zaslal na vedomie vyjadrenie dlžníka doručené súdu dňa 05.02.2019, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, navrhovateľ nedoručil súdu prvej inštancie, ani odvolaciemu súdu ku dňu vydania tohto rozhodnutia žiadne vyjadrenie.

8. Krajský súd v Bratislave prejednal odvolanie podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť.

9. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 31K/16/2018, vrátane napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 12.11.2018 napadnutého odvolaním, zistil, že súd prvej inštancie vecne správne aplikoval ust. zákona, a to ust. § 3 ods. 1 až ods. 4, ust. § 11 ods. 1, ods. 3, ust. § 12 ods. 1, ods. 2, ust. § 13 ods. 1, ust. § 14 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ust. § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zák. č. 7/2005 Z.z. ZKR v znení, ktorá sa na predmetné konanie vzťahuje. Odvolací súd v zhode so skutkovým záverom zisteným súdom prvej inštancie konštatuje, že povaha konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu vylučuje, aby súd o sporných skutočnostiach vykonával dokazovanie a nahrádzal tým sporové konanie. Účelom konkurzného konania nie je zisťovanie existencie nesporných pohľadávok. Konkurzný súd dokazovanie vykonáva len v otázke naplnenia hmotnoprávných podmienok, ktoré vyplývajú z ust. § 3 ods. 2, ods. 3 ZKR (otázka posúdenia úpadku dlžníka označeného v návrhu na vyhlásenie konkurzu). Navrhovateľ je povinný svoju pohľadávku osvedčiť natoľko, aby nebolo potrebné o existencii jeho pohľadávky viesť rozsiahle dokazovanie. Otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samostatného sporového konania, pričom konkurzný súd nemôže viesť v rámci konkurzného konania rozsiahle dokazovanie vo veci preukázania právneho základu, výšky pohľadávky, ktorej spornosť sa v konaní namieta. Uvedené závery korešponujú s judikatúrou, ktorá sa vyvinula v otázke posudzovania aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok ním označeného dlžníka. V tejto otázke odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru, a to napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4CoKR/24/2014, ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave vydané v konaní pod sp. zn. 2CoKR/778/2013 zo dňa 14.11.2013, ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave vydané v konaní pod č.k. 2CoKR42/2013-147 zo dňa 22.08.2013. V posudzovanej právnej veci preto podľa názoru odvolacieho súdu označený dlžník náležite označil spornosť navrhovateľom uplatnenej pohľadávky, ktorá bola v návrhu na vyhlásenie konkurzu doložená navrhovateľom. Súd prvej inštancie, preto postupoval vecne správne, ak konštatoval, že pohľadávka navrhovateľa - veriteľa je natoľko sporná, že nie je možné mu priznať aktívnu vecnú legitímáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Ak súd prvej inštancie v konaní vecne správne zisťoval a viedol dokazovanie v smere posudzovania právneho titulu vzniku nároku, predmetné dokazovanie podľa názoru odvolacieho súdu postačovalo vykonať v tom smere, že ak pohľadávka je žalovaná na civilnom súde v rámci sporového konania, je preukázaná dostatočným spôsobom jej spornosť. Spornosť pohľadávky navrhovateľa, ako aj ďalšieho ním označeného veriteľa vyplýva z tej právnej skutočnosti, že navrhovateľ ako žalobca podal na Okresnom súde Nové Zámky dňa 19.07.2018 žalobu o zaplatenie 4.120.000,- Eur s príslušenstvom, s návrhom na vydanie platobného rozkazu, tak ako je založená na č.l. 175- 180 spisu. Odvolací súd konštatuje, že aj ďalší označený veriteľ podal dňa 19.07.2018 na Okresnom súde Nové Zámky voči dlžníkovi žalobu o zaplatenie 1.727.500,- Eur s príslušenstvom, s návrhom na vydanie platobného rozkazu, tak ako je založená na č.l. 181-183 spisu. Tieto podané žaloby, v ktorých sa navrhovateľ a ďalší ním označený veriteľ domáhajú v sporovom konaní zaplatenia pohľadávky voči dlžníkovi, preto zakladajú spornosť predmetných nárokov. V tejto časti preto odvolací súd konštatuje spornosť pohľadávky navrhovateľa a ním označeného veriteľa. Na takto uvedenom a zistenom skutkovom základe preto navrhovateľ nemá aktívnu vecnú legitímáciu na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Rovnaký názor zastáva odvolací súd aj vo vzťahu k otázke spornosti ďalšieho veriteľa označeného navrhovateľom - veriteľom v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Ani pohľadávka ďalšieho označeného veriteľa nezakladala dôvod vyhoveniu návrhu na vyhlásenie konkurzu. Nemožno preto prihliadnuť k dôvodom odvolateľa, nakoľko v konaní bolo náležite zistené a preukázané, že navrhovateľ - veriteľ nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, nakoľko nemá pohľadávku, ktorá by bola nesporná a vzhľadom k tomu, že má spornú pohľadávku nemožno na ňu prihliadať. S poukazom na ust. § 19 ods. 1 písm. c/ ZKR preto pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu nemožno prihliadať na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť. Dlžník náležite osvedčil

spornosť záväzkov označených navrhovateľom v návrhu, ako aj záväzku samotného navrhovateľa. Odvolací súd preto nenašiel naplnenie dôvodov pochybení súdu prvej inštancie, ktoré by zakladali vyhoviecie odvolaniu. Nakoľko otázka aktívnej vecnej legitímácie je otázkou skúmania podmienok konania a súd prvej inštancie vecne správne zistil jej nedostatok na strane navrhovateľa - veriteľa, nebolo potrebné sa bližšie zaoberať preukázaním platobnej schopnosti dlžníka, nakoľko táto otázka sa stala bezpredmetnou. Ak súd prvej inštancie riešil v konaní aj otázku platobnej schopnosti dlžníka, túto povinnosť už síce nemal, nakoľko sa preukazovanie platobnej schopnosti dlžníka vykonáva až následne, po zistení, či navrhovateľ je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Odvolací súd preto nepreskúmaval v odvolacom konaní postup súdu prvej inštancie pri riešení otázky platobnej schopnosti dlžníka, nakoľko absentuje základná podmienka vyhoviecia návrhu, a to podmienka preukázania aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa. Táto podmienka nebola v konaní pred súdom prvej inštancie preukázaná titulom spornosti uplatneného nároku, pričom túto spornosť podaním žaloby vyvolal sám navrhovateľ. Skutočnosť, že uplatňuje tie isté nároky v sporovom konaní, zakladá bez ďalšieho spornosť nároku. Odvolací súd v konaní a postupe súdu prvej inštancie v konaní 31K/16/2018 nenašiel naplnenie ani jedného z odvolacích dôvodov uvedených odvolateľom.

10. Odvolateľ nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, ktoré by zakladali konštatovanie, že má voči dlžníkovi nespornú pohľadávku, ktorá by zakladala vyhoviecie jeho návrhu na vyhlásenie konkurzu. V konaní vedenom pred súdom prvej inštancie nie je možné zo strany odvolacieho súdu vytknúť pochybenie, ktoré by zakladalo vyhoviecie odvolaniu z dôvodov v ňom uvedených. Odvolací súd v konaní pred súdom prvej inštancie, v jeho postupe, nenašiel dôvody, ktoré by zakladali zmenu odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolaniu navrhovateľa preto nebolo možné vyhovieť. Na takto zistenom a uvedenom skutkovom základe preto odvolací súd potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zastavil konkurzné konanie pre osvedčenie platobnej schopnosti dlžníka.

11. Odvolateľ nepreukázal žiadne zásadné právne závery, ktoré by mali oporu v zákone, ktoré by vyvracali zistenia a závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k ním tvrdeným skutočnostiam. Odvolací súd potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 12.11.2018 v konaní pod č.k. 31K/16/2018-138 v celom rozsahu ako vecne správne.

12. Súd prvej inštancie preto postupoval vecne správne, ak na takto zistenom skutkovom základe vydal rozhodnutie dňa 12.11.2018 v konaní pod č.k. 31K/16/2018-138.

13. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov nemôže prihliadnuť k odvolaniu navrhovateľa - veriteľa, ani dôvodom v ňom uvedených, nakoľko súd prvej inštancie postupoval vecne správne, aplikoval správny právny predpis a svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil, nie je preto možné na takto zistenom skutkovom základe, ktoré je vecne správne zistené súdom prvej inštancie v celom rozsahu, odvolaniam vyhovieť.

14. Odvolací súd zistil, že rozhodnutie Okresného súdu Nitra zo dňa 12.11.2018, v konaní pod č.k. 31K/16/2018-138, je vecne správne, a preto ho potvrdzuje, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 392 CSP, odvolací súd rozhoduje rozsudkom, ak potvrdzuje alebo mení rozsudok, inak rozhoduje uznesením.

17. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci.

19. V danom prípade mal v odvolacom konaní plný úspech žalovaný/dlžník, v dôsledku čoho súd žalovanému/dlžníkovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodol v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia oprávneného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh), (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).